

El Soler de n'Hug

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament A 200 metres per pista forestal de la carretera BV-4401, punt quilomètric 18'800

Coordenades:

Latitud: 41.99182
Longitud: 2.00678
UTM Est (X): 417733
UTM Nord (Y): 4649345

Classificació

Número de fitxa 08171 - 10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic Modern Contemporani Popular
Segle XII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN R-I-51-5602 / 29-06-1985
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Sí, IPA. 1479
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 00000000000000
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Descripció

El Soler de n'Hug és una masia ubicada a l'extrem oest del terme municipal de Prats de Lluçanès, en un punt elevat al nord-oest de Galobardes i al sud-oest del nucli urbà de Prats de Lluçanès. Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per un volum principal de planta quadrada compost de diverses ampliacions, alguna de les quals denotada per cantonades diferenciades que han quedat integrades al mur. La masia, formada de planta baixa, primer pis i golfes, té els murs de càrrega de maçoneria de pedra, molt regular en alguns panys de paret, amb carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant les obertures. La teulada és de doble vessant amb aigües a la façana principal i posterior. La façana principal, orientada al sud, no correspon amb l'accés principal, ja que l'ampliació d'aquesta i l'edificació de diverses estructures d'ús agropecuari al davant ha desplaçat l'accés a la façana est. A la façana est s'observa una ampliació, ja que una cantonada diferenciada separa el volum principal de l'ampliació, a l'extrem esquerre. És en el volum adossat on hi ha l'accés principal, emmarcat amb pedra treballada, a més d'una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit de pedra, a nivell de golfes. La resta de la façana, amb un parament força regular de pedres mitjanes treballades, té a planta baixa tres petites finestres emmarcades amb pedra a mode d'espitllera. Al primer pis s'hi observen tres finestres; la de l'esquerra emmarcada amb pedra treballada i ampit motllurat, la central amb pedra bisellada i ampit motllurat i la de la dreta amb pedra bisellada, ampit de pedra, i arc de descàrrega de pedra. A les golfes hi ha una finestra emmarcada amb pedra treballada amb ampit de pedra i una finestra amb pedra bisellada. La façana nord, arrebossada parcialment en el tram inferior, presenta a la planta baixa únicament una finestra reformada de petites dimensions a l'extrem dret. Al primer pis hi ha una finestra de grans dimensions emmarcada amb pedra bisellada i ampit de pedra i una finestra reformada, entre les quals sobresurt un desaigua de pedra. A les golfes hi ha tres finestres, dues emmarcades amb pedra bisellada, una de les quals amb ampit motllurat erosionat, i una reformada amb maó. De la façana oest en sobresurt una estructura de maçoneria de pedra, amb la teulada de doble vessant a l'extrem dret. A la part esquerra de la façana hi ha adossat un pou de pedra que arriba fins al nivell del primer pis, permetent-ne l'accés des d'aquest pis. És un pou de planta quadrada, coronat amb una teulada de doble vessant que es sosté amb un embigat de fusta que reposa sobre dos grans monòlits de pedra, col·locats a mode de columna. A la resta de la façana s'hi observen quatre obertures a nivell de primer pis i quatre a les golfes. Al primer pis hi ha una finestra de nova obertura, el finestral que dóna accés al pou, emmarcat amb pedra bisellada, una finestra emmarcada amb pedra treballada tapiada i una finestra emmarcada amb maó. A les golfes s'hi observa una finestra emmarcada amb pedra treballada, una finestra de petites dimensions emmarcada amb maó, una altra finestra emmarcada amb maó i una finestra emmarcada amb pedra bisellada ubicada dins l'ampliació de la façana principal, que en aquesta façana també queda denotada amb una cantonada diferenciada integrada al mur. Del cos que sobresurt de l'extrem dret en destaca el portal principal, emmarcat amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta amb la data de 1873 inscrita. La façana principal, orientada al sud, queda tancada per diverses estructures d'ús agropecuari construïdes tant amb pedra com amb maó. La part que sobresurt de la façana presenta una estructura simètrica amb una eixida horitzontal sustentada amb un pilar de pedra a les golfes, i dos arcades d'arc rebaixat emmarcades amb pedra treballada, amb una finestra emmarcada amb pedra treballada i ampit motllurat a cada costat, tot i que la de l'extrem esquerre s'ha reconvertit en balcó.

Observacions:

(Continuació descripció) A la planta baixa s'observa la façana original, amb tres arcs de mig punt emmarcats amb carreus treballats, que queden protegits per una entrada porxada, que correspon amb l'ampliació, acabada amb volta de creueria d'obra. Al voltant de l'edifici hi ha diverses estructures d'ús agropecuari, algunes construïdes amb pedra i altres de modernes. En destaca l'estructura adossada al

sud-est de l'edifici principal, amb una gran obertura d'arc de mig punt emmarcada amb pedra i la data inscrita de 1773 a la clau, i la pallissa de maçoneria de pedra i pilars de maó, de dos pisos, que delimita l'era enrajolada, empedrada en un petit tram.

Història

El Soler de n'Hug es troba documentada des de 1176, i era anomenada Soler de Llanars fins a finals de segle XIII. Al seu voltant es va formar una batllia de la que depenien els masos Teulats, Roca de Degollats, Maia, Casanova de Degollats, Rull, Espona, Fàbrega, Vila de Pardines i Pedregosa, entre d'altres. L'any 1271 la masia era habitada per un tal Pere Hug del Soler, del qual deriva el nom amb el que actualment és coneguda la masia. Els hereus de la masia rebien la consideració de donzells i el mas surt atestat com a una "domus". En la seva qualitat de batllia de la catedral de Vic, cobrava rendes de Llanars, Merlès, Pedrós, Gaià, Relat, Sant Feliu i Oristà. Actualment la masia encara conserva restes d'època medieval.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Prats de Lluçanès, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat l'agost de 2006. MASRAMON, R., El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1990.

